

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۷/۲۶

محمد معصوم هوتک

"بېجان" شاعر څوک دی؟

نن (۲۵ جولای ۲۰۲۱ع) مي په آريانا افغانستان ويبپاڼه كې د ښاغلي جهاني صاحب يوه ليكنه ولوستله چې د بهايي جان صاحبزاده په باب ئې څه موده پخوا دغې ويبپاڼې ته د خپرېدو له پاره ورلېږلې وه، خو د "نامعلومو خنډونو" له كبله ئې خپرېدل ځنډېدلې وه او د ويبپاڼې مسؤل له دې بابته بڅښنه هم غوښتې ده.

په دې ليكنه كې ئې د بهايي جان صاحبزاده پر ژوند او شاعرۍ ښې د خوند خبرې كړي دي. په دې ليكنه كې بهايي جان صاحبزاده د خپلو معاصرو شاعرانو يادونه په يوه شعر كې داسې كړې ده:

دئ بېجان په كندهار كې

ملنگ جان په ننگرهار كې

اشقري په شوربازار كې

خسته ناست دئ په مزار كې

بل ځای ئې ويلي دي:

شاعران په علاقه د كندهار كې

بهايي دئ يا بېجان دئ يا خورمن دئ

مسافر چې بندوي بهايي جانه

ارغنداو دئ يا بغرا ده يا هيلمند دئ

پر دې دوو شعرونو باندي ښاغلي جهاني د تبصرې په ترڅ كې كښلي دي: "بهايي جان صاحبزاده په كندهار كې د خپلو معاصرو شاعرانو په كتار كې دوه تنه يادوي او د بېجان په نوم يو شاعر خو ئې څو څو ځله ياد كړی دئ خو د افسوس خبره دا ده چې ددې شاعر په باره كې، چې حتماً به ئې ښه شعر ليكه، چندانې او هيڅ معلومات نسته...."

زما سره د بېجان شاعر په باب ښه پوره معلومات سته چې ددې ليكنې له لارې به ئې له تاسې درنو لوستونكو سره شريك كړم.

"بېجان" د كندهار د مقتدرالكلام او مشهور شاعر ملا عبدالمنان اخوند "حيرت" د پارسي شاعرۍ تخلص دئ او په پښتو شعر كې ئې هم ځای ځای راوړی دئ. دده د دېوان څرك ما دولس كاله پخوا په كندهار كې وموند او ښاغلي مطيع الله روښال ته مي د هغه د دېوان د پښتو برخې د ټايب او چاپ ته د برابرولو سپارښتنه وكړه. ده دا كار وكړ او ما ئې د كار وروستۍ بڼه تر نظر تېره كړه، لازمي سمونې او حواشي مي ورته وليكل او يوه مفصله تحقيقي ليكنه مي پر وكښله. دا دېوان تر نن ورځې پورې له بده مرغه له چاپه پاته سوی دئ او اميد دئ چې د حالاتو د مساعدت په صورت كې به چاپ سي. ددې له پاره چې لوستونكي ددغه حقدار شاعر په حالاتو ښه ترا خبر سي، هغه ليكنه چې ما په ۲۰۱۰ع كال كې ددغه دېوان له پاره كښلې وه، كت مټ دلته رانقلوم:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكنې د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليږلو مخكې په خبر و لولئ

د ملا عبدالمنان حيرت دېوان ته يوه کتنه:

د امانی عصر له پیل څخه د کندهار په فرهنگي حوزه کې يو پياوړی ادبي تحرک بيا را ژوندی سو او هغه ادبي هنګامه ئې بيا توده کړه چې د څه وخت له پاره کې په دغه حوزه کې لږ څه خاموشه سوي وه . ددې خوځښت په نتيجه کې يو شمير داسې محلي شاعران د ادب ډګر ته را وړاندي سول چې اشعار ئې هم دکميت په لحاظ او هم دکيفيت له مخې په دې ارزې چې د پښتو ادبياتو په تاريخ کې ورته يوځانګړی فصل اختصاص سي . ددې شاعرانو ادبي متاع هم د موسيقۍ په بزموکې بازار درلود او هم په ادبي محافلو او مطبوعاتي پاڼو کې . ملا عبدالسلام بابا، رحمت الله بابا، حکيم محمد عيسی، ملا عبدالمنان، عبدالله نورزی، عبدالله محزون، ملا ميران اونوردغه وخت په محلي شاعرانو کې د نامه څښتنان دي. په دوی کې يو شمير کسانو د دېوانو ترتيبولو هڅه هم کړې ده اوله نېکه مرغه ئې را ته د شعر بشپړ دېوانونه پرې ايښي دي . ملا عبدالمنان حيرت ددغې ډلې دشاعرانو د ليکي په سر کې ځای لري . دده شعر سربېره پردې چې يو خاص سوز لري، دغه راز ئې د نورو همعصرو په تناسب ټولنيز ژوند ته هم په نقادانه نظر کتلي دي . ده مورته دوه مردف دېوانونه په ميراث پرې ايښي دي چې په هغوکې پر غزلياتو او د شعر پر نورو انواعو سربېره د مقامي شاعرۍ يوه درنه زېرمه هم خوندي ده.

زما د معلوماتو له مخې دده پر شعر او ژوند باندي د کندهار د زرغوني انا د لېسې د پښتو ژبې استاد ارواښاد سعدالله خان له ادبياتو پوهنځي څخه د فارغېدو پر وخت خپل مونوګراف د علامه رشاد تر لارښوونې لاندې کښلی وو او دده ښه ډېرې غزلې ئې راغونډې کړي وې. دغه راز په اوسني ليکوال کې هم دده پر ژوند او شاعري باندي بيان سته چې ارواښاد محمديوسف ويران د اوسني ليکوال د فاضل مولف ارواښاد بېنوا په غوښتنه ئې کښلی وو.

ملا عبدالمنان حيرت د کندهار ښار د کابل بازار په ملا گلدادکوڅه کې اوسېږي . د ملا گلداد اخوند د جامع شمالي اړخ ته يوه نړۍ کوڅه مخ پرختيځ وتلې وه او درې څلور کوره پکښې ول . د ملا عبدالمنان او د هغه د ورور عبدالحنان کورونه په همدغه کوڅه کې واقع ول . دا کوڅه کوڅه بندي ده او شا ته ئې د کابل دروازي جنوبي کلافصيل پروت دي.

ملا عبدالمنان حيرت غنم رنگه چارشانه سړی وو، توره وسپينه کونډۍ ريره ئې درلوده . د سپين يا تور پاچ بګرۍ ئې ترله . سهار وختي به له کوره دوکان ته، چې تر کابل دروازي د باندي د بالاکرز کوڅې څنگ ته واقع وو، ووت او د شپې به ناوخته بېرته کورته راتلئ. زه چې به کله له ښوونځي څخه کور ته راتلم، زياتره به مي د ملامنان اخوند دوکان ته نظر اړاوه. دی به هرکله په دوکان کې يوازي ناست وو، تل به چورت وړی وو او کله کله به ئې له ځانه سره شعر زمزمه کاوه . ارواښاد محمد افضل خان لودين به مي هم کله کله دده پر دوکان ناست ليدئ. دوی دوه له زلميتوب څخه نژدې ملګري او د يوې کوڅې اوسېدونکي ول . د ملا گلدادکوڅې يو بل اوسېدونکی حاجي گل محمد هم ددوی له ملګرو څخه وو. ددوی د ظرافتوکيسې د کندهار خلکوډيري په خوندي کولې.

ما څو کاله وړاندي گران روهيال ته د ملا عبدالمنان اخوند دېوان څرک په لاس ورکړ او ورڅخه ومي غوښتل چې ددغه دېوان د موندلو په لټه کې سي . روهيال ډېر زيارکښ زلمی دئ او خورا ژر ئې دغه دېوان وموند. لومړۍ برخه ئې تايپ کړه او ماته ئې راولېږله . مائي ناسم ځايونه و رسم کړل او فکر کوم چې نور به نو چاپ ته تيار وي. دده په دېوان کې مي يو لړ مطالب وموندل چې ددې ليکنې له لارې ئې ستاسې سره شريکوم.

ملا عبدالمنان اخوند د ميرزا عبدالرحمن زوی او د ملانصرالله اخوند لمسی دئ . په اوسني ليکوال کې په خټه کاکړيلل سوی دئ (وګ : نوی چاپ – ۳۲۶مخ) خو دی پخپل دېوان کې ځان د "فلاني زي" او "غلجي و دراني" له چوکاټه وتلی گڼي او وايي چې په مذهب او نسب دواړو "حنفي" دئ او د غزني اولياؤ الله ئې "عزيزان" دي . دی ځان د حضرت سنایي صاحب په تير پوري ترلی تاجيک بولي . دده خپله ويناداسې ده:

نوی ذات فلانی زی نه یم پخوانی یم

د یوسف و بنیامین راپاتنی یم

زما مذهب و نسب دواړه حنفي دي

زه په خټه نه غلجي نه درانی یم

د غزني اولياء الله مي عزيزان دي
د حكيم سنایي د كورمريی يم
عجم نسل د يوسف نبي دورونو
په يوه سر تريوسف ورته نری يم
د ابا نوم مي ميرزا عبدالرحمن دئ
د صاحب ملا نصر الله اخوندلمسی يم
كه تاجيك ئي حزن وړه عبدالمنانه
كنه نه يم د يوسف نسله پردی يم

په كندهاركي پښتانه تاجيك نور هم سته . مشهور نعت سراء شاعر حاجي غلام فاروق بوت ساز له همدې پښتنو تاجيكوڅخه دئ . خو ملا عبدالمنان اخوند پراخ نظرڅښتن شاعر دئ . دى ديوه منور شاعريه توگه په نسب باندې فخر "جنون" بولي او انسانان له يوه پلاره پيدا گڼي. دى وايي:

فخر و غاړه په نسب خوشي د خپل وخت صرفېده دي
له يوه پلاره پيدا دي انسانان، پرېرېده جنون
خيال و مال و نسب پرېرېده، شرف علم و ادب دئ
په غور واوره، په زړه نقش كړه دا زما باريك مضمون

په اوسني ليكوال كي ئي د زېږېدونېته ۱۲۸۰ ش ښوول سوي ده چي دا سنه دده له خپلي ويناسره ديوه كال توپير لري . ده دخپل دېوان په سر كي يوه اورده منظومه لري چي په دې بيت پيل كېږي:

عجب ژوند سو د دنيا
كه واخوښ دي دئ، وام يا

د دي منظومي په يوه برخه كي ئي ځان څلوبينت كلن بللى او د منظومي د ويلو كال ئي ۱۳۶۲ هـ ق ښوولى دئ .

ديرلس سوه دوشپېته سوه
چي سنه دا هويدا
زما څلوبينت كاله پوره سوه
له ساعته د پيدا

د ۱۳۶۲ هـ ق كال لومړۍ ورځ د ۱۳۲۱ ش كال دمرغومي (جدي) له ۲۹ مي سره برابره ده اوله دغه كال څخه چي څلوبينت كم سي ۱۲۸۱ پاتېږي.

د ملا عبدالمنان وروستى تخلص "حيرت" وو. خوده پخپل دېوان كي خپل تخلص څوخايه "محزون" او "بيجان" ليكلى دئ:

په شاعري كي مي ملاستايي شاعر نه يم
زه ځان ددېر عمره محزون عبدالمنان بولم

يا:

جانانه زه عبدالمنان محزون زبون يم په غم
مه كوه جبرو ستم

پرسينه زما كتاب له غمه دهجران سو رقم
راسه يووار غنچه قم

د شكري ليو په ياد دي خدای پاري گرځمه
رنگ په ياري گرځمه

او يا:

ستا په ياد چي وایم ترانه عبدالمنان يمه
زما څه محبت دئ (چي) داستاله خوانه گران يمه
ياره که ته نه ئي زه له کمي خواگويان يمه
څه وه زما محزون او د موزون شيرين گفتار سره

د"بيجان" تخلص ئي د ځينو غزلو په مقطع کي داسي راغلي دئ:

چي د تقدير سره تدبير بېجان نه رسېږي
خودترو وجودمي داشناي غمگي اول پيداسو

يا:

د خوبانو مخ آئينه د حقيقت وه
ما بېجان که پرسينه ورته لاس ونيو

يا:

پر جلوه ئي ليري بال وهه بېجان
د بورا په رنگ کوه باندي بوني

د ديوان دا لومړۍ برخه ئي په ۱۳۲۲ش کال دجوزاير ۲۹مه تکميل کړي ده . تردغه وخته لا دده په شعري د"حيرت"
تخلص نسته.

ملا عبدالمنان اخوند بي له دي چي د خپل پير نوم واخلي، ځان د نقشبنديه طريقي پيروبولي:

وېپاله الحمدالله دين محمدي لري
بڼه رو و مذهب هم د نعمان حنفي لري
بل بيا مبارک سنگين نسبت نقشبندي لري
ولي ځان په شغل د دنيا مدام بندي لري
سوځه دهواوزرد عشق پراورپتنگ که ځان
راسه دالله په ذکر سرتريايه رنگ که ځان

دی شاعري شريف کاربولي:

نسته توان چي قلم قلف په قلمدان کي ورته کښېږدم
چي بلبل سوم نودگل درخسار ذکر څنگه پرېږدم
پيش مشرب دبېردی حال ولاړله ماڅخه جداسو
د انسان دم په غلط وي شاعري هم شريف کاردي
ترجمان عبدالمنان کاتب دخپل سير واسراردي
زه بياداسي رنگ مجنون يم چي وجودرته ليلاسو

د پاڼو شميره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

دی د خپل وخت په شاعرانو کې عبدالسلام بابا "عالي شاعر" بولي او يو شعر ئې هم ورته اختصاص کړی دی او وايي چي ده د عشق له جامه خپله برخه وړې ده.

خپل تقسيم وړونکی د عشق له جامه
اديب عالي شاعر عبدالسلامه
پس سلام وله احترامه
ته مه تنگېره زماله کلامه

زه شاعر نه يم داخپل حال وایم
غم جگرخون يم په وینو پایم
نه شهرت مرادزما، نه کمال ستایم
نه مي امید سته د گم انعامه

ملا عبدالمنان اخوند د نورو حساسو شاعرانو په شان د کندهار له ناوړو ټولنيزو حالاتو څخه تل شاکي دی او خپل دغه شکایت ئې پټ کړی هم نه دی:

سینه مي ټوله خون سوه چابک ورسه روپياره
احوال و خبر راوړه ترڅو به يم بيماره
په بنار کې کورنی کړم توبه له کندهاره
عشق نه بولي زما دا بېگانه عالم پرڅه دی؟

دی په يوه شعر کې چي "پرېرېده پرېرېده دا وطن" نومېږي، له خپل "مسکن" څخه ډېر ناراضه بنکاري ټرډي اندازې چي وايي "قبروکفن" لا هم نه پکښې غواړم. زه به ددغه شعر په راولوسره خپل بيان پر همدې ځای پای ته ورسوم او د ملاعبدالمنان اخوند د شعر ژبني خوا به که د خدای رضاوه په بله ليکنه کې وڅېرم.

اور سو (اور) زما مسکن، پکښې سخت مي سو زيستن
خاين ښه پکښې چلېږي، سياسي يادرواغن
پرېرېده پرېرېده دا وطن

بي د ځان صفت ونوم، بل ئې شي نه دی معلوم
په مجلس کې چي دی کښېني ددنيا عاشق ژاولن
پرېرېده پرېرېده دا وطن

يا ظاهر پر شريعت، کړي عالم ته نصيحت
تر پرده لاندي نه درېغ د چاپر مال کړي نه پرتن
پرېرېده پرېرېده دا وطن

يا ئې فخر ناروا، يائي کار رشوت و غلا
يا يوبل سره ښکښي، د رذيل نه وي زده بل فن
پرېرېده پرېرېده دا وطن

مبذر ياعياشي وي (۱)، يا راشي يا مرتشي وي
يا ظالم وي ترمظلوم دمخه دی کړي ناليدن
پرپرده پرپرده دا وطن

نه ئي بڼه انسانيت وي، نه ئي عقل نه همت وي
توله عمر ئي وي کار د بنو سرو عيب گفتن
پرپرده پرپرده دا وطن

ني تميز نه ئي حيا وي، ني بل خوښ ترخان بالا وي
پر دنيا باندي دين پرپردي، د نفس دوست د خدای دښمن
پرپرده پرپرده دا وطن

فقيران دي کي پيران دي، عاشقان تول دغيران دي
د خپل خان د بڼي له پاره جهان ورکي په سوختن
پرپرده پرپرده دا وطن

څه کارونه ياسبحانه، پردي ملک سوه نمايانه
بيا سربيره پردي غواړي مراعت زاغ و زغن
پرپرده پرپرده دا وطن

مدينې لره به درومم، گوندي وي چي جانان مومم
خدای دي نه کړي کندهار کي دا زما قبر و کفن
پرپرده پرپرده داوطن

(پای)

---

(۱) دغه دوي کلمې ماله "گلزار سيداحمد" نومي مجموعي څخه واخيستلي . په اصل دېوان کي د دي پرځای ډېري سختي او غليظي کلمې راغلي دي چي ماني رانقلول مناسب ونه گڼل (م . هوتک)